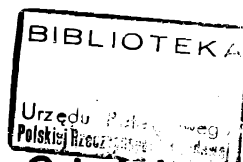

10 grudnia 1928 r.

2

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

Nr 9128.

Aktiebolaget Diskator
(Stockholm, Szwecja).

Kl. 34 c 13.

34 c 15/00

Urządzenie do płókania naczyń kuchennych.

Zgłoszono 2 grudnia 1927 r.

Udzielono 30 czerwca 1928 r.

Wynalazek dotyczy urządzenia do płókania naczyń kuchennych, składającego się z dwóch zbiorników, zewnętrznego, zawierającego wodę do płókania oraz ze zbiornika wewnętrznego, w którym umieszczone są naczynia kuchenne (talerze i t. d.), przyczem wewnętrzny zbiornik podnosi się i opuszcza w zbiorniku zewnętrznym oraz posiada pewną ilość otworów oraz dziurek, które przepuszczają wodę. Płókanie naczyń odbywa się przez podnoszenie i opuszczanie wewnętrznego zbiornika w zewnętrznym.

Wynalazek ma na celu takie urządzenie do płókania, które przy dużej sprawności jest jednak łatwe do wykonania i niekosztowne, i polega głównie na tem, że urządzenie do płókania naczyń jest zaopatrzone w przyrządy, które zmuszają

wodę, znajdującą się w przestrzeni między obydwoma zbiornikami, do wykonywania ruchu obrotowego, przez co woda, która przepływa przez otwory wewnętrznego zbiornika lub przelewa się przez jego krawędź, jest wprowadzana w ruch wirowy nad i około znajdujących się w wewnętrznym zbiorniku naczyń. Wspomniane przyrządy składają się z żeber lub kołnierzy, które umieszczone są w przestrzeni między zbiornikami i mają położenie ukośne lub śrubowate względem osi zbiornika. Żebra te mogą być umieszczone nazewnątrz wewnętrznego zbiornika lub wewnątrz zewnętrznego; urządzenie do płókania może posiadać żebra zarówno w wewnętrznym jak i zewnętrznym zbiorniku. Ukośne lub śrubowate żebra niekoniecznie są przymocowane do jednego ze zbiorników, lecz

mogą być przytwierdzone do ramy, która jest luźno połączona z zewnętrznym lub wewnętrznym zbiornikiem. Wreszcie można zastosować żebra równoległe do osi wewnętrznego zbiornika, umocowane zewnątrz niego.

Na rysunku przedstawiony jest wynalazek w kilku przykładach wykonania. Fig. 1 przedstawia częściowo w przekroju pionowym urządzenie do płókania naczyń, stosownie do wynalazku, z podniesionym wewnętrznym zbiornikiem; fig. 2 jest poziomym przekrojem urządzenia tego wzdłuż linii II—II na fig. 1; fig. 3 przedstawia również częściowy przekrój pionowy drugiej postaci wykonania urządzenia z wewnętrznym zbiornikiem, opuszczonym prawie do połowy; fig. 4 jest przekrojem poziomym wzdłuż linii IV—IV na fig. 3. Trzecia postać wykonania wynalazku jest przedstawiona na fig. 5 w częściowym przekroju pionowym oraz na fig. 6 — w przekroju poziomym wzdłuż linii VI—VI na fig. 5.

Urządzenie do płókania naczyń (fig. 1 i 2) składa się z zewnętrznego zbiornika 1, zawierającego gorącą wodę i z drugiego wewnętrznego 2, w którym umieszczone są do płókania talerze i inne naczynia kuchenne. Wewnętrzny zbiornik 2 posiada na dnie i na ściankach bocznych stosunkowo niewielkie otwory 3. Z zewnątrz na ściankach bocznych wewnętrznego zbiornika są umocowane ukośne lub śrubowate względem jego osi żebra lub kołnierze 4. Jak z fig. 2 wynika, szerokość tych żeber jest równa odległości między wewnętrznym i zewnętrznym zbiornikiem. Dno wewnętrznego zbiornika 2 posiada stosunkowo duże otwory 5, zamykane od dołu zapomocą płaskiego zaworu 6, który przesuwają na trzpieniu 9, przymocowanym do dna zbiornika. Wreszcie do wewnętrznego zbiornika 2 są umocowane dwa uchwyty 7, które wystają ponad zewnętrzny zbiornik 1 i

przechodzą przez wycięcia na krawędzi nakrywy 8 zewnętrznego zbiornika.

Urządzenie do płókania jest stosowane w następujący sposób. Talerze i inne naczynia wkłada się do wewnętrznego zbiornika 2, umieszczonego w zewnętrznym 1, który nakryty jest nakrywą 8, ażeby zapobiec ulatnianiu się pary z gorącej wody. Zapomocą uchwytów 7 wewnętrzny zbiornik 2 wsuwa się do zewnętrznego 1, przy czem znajdująca się w nim woda przesuwają zawór 6 do góry tak, że zamyka on otwory 5 w dnie zbiornika 2. Znajdująca się w zbiorniku 1 woda jest wtłaczana do pierścieniowatej przestrzeni między dwoma zbiornikami 1 i 2 i przelewa się przez otwory 3 silnymi strumieniami do wewnętrznego zbiornika 2, które to strumienie opłókują znajdujące się w zbiorniku talerze. Wskutek ukośnego położenia żeber 4 woda zmuszona jest wykonywać ruch obrotowy w przestrzeni pierścieniowej między dwoma zbiornikami i dlatego zarówno woda, która przelewa się z tej przestrzeni przez krawędzie wewnętrznego zbiornika, jak i poniekąd woda, płynąca strumieniami z otworów 3, wprawiana jest w wewnętrznym zbiorniku w ruch wirowy tak, że znajdujące się w nim talerze lub inne naczynia są ze wszystkich stron opłókiwane. Kiedy wewnętrzny zbiornik dotknie dna zbiornika zewnętrznego, wówczas podnosi się go zapomocą uchwytów 7, przytem otwiera się samoczynnie zawór 6, wskutek czego znajdującą się w zbiorniku 2 woda wypływa przez duże otwory 5. Następnie wewnętrzny zbiornik 2 wsuwa się znowu do zewnętrznego i opisany proces odbywa się tak długo, jak to jest pożądané, ponieważ umieszczony w dnie zawór 6 przy podnoszeniu wewnętrznego zbiornika 2 otwiera się samoczynnie, dzięki czemu dla zastosowania tego urządzenia wymagana jest niewielka siła.

Przykład wykonania, przedstawiony na fig. 3 i 4, różni się od wyżej opisanego

tem, że poza żebrami 4 przymocowane są żebra 10 zarówno nazewnątrz wewnętrznego zbiornika 2, jak i wewnątrz zewnętrznego. Żebra 10 mają również ukośne lub śrubowate położenie względem osi zbiornika i są w zasadzie tej samej szerokości, co odległość między dwoma zbiornikami, stanowiąca przestrzeń pierścieniową. Ponieważ przy wsuwaniu wewnętrznego zbiornika 2 woda, znajdująca się w zewnętrznym zbiorniku, jest wtłaczana do przestrzeni pierścieniowej między dwoma zbiornikami, żebra 10 przyczyniają się, naturalnie, do wprowadzania jej w ruch obrotowy. Wynika z tego, że żebra 4 mogą być usunięte z wewnętrznego zbiornika, a urządzenie to może być zaopatrzone tylko w żebra 10 wewnątrz zewnętrznego zbiornika.

W przedstawionym na fig. 5 i 6 innym przykładzie wykonania wewnętrzny zbiornik 2 posiada żebra 11, umocowane nazewnątrz i równoległe do jego osi. W tym wypadku ruch obrotowy wody, znajdującej się w przestrzeni pierścieniowej między zbiornikami, wywołany jest obracaniem wewnętrznego zbiornika przy usuwaniu go do zewnętrznego.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Urządzenie do płókania naczyń kuchennych, składające się z zewnętrznego i wewnętrznego zbiornika, który zawiera w sobie naczynia do płókania i posiada pewną ilość otworów, oraz jest w ten sposób urządzony, że może się opuszczać i podnosić w zbiorniku zewnętrznym, znamienne tem, że zaopatrzone jest w przyrządy, które podczas opuszczania się wewnętrznego zbiornika w zewnętrznym powodują ruch obrotowy wody w przestrzeni między temi obydwojma zbiornikami.

2. Urządzenie według zastrz. 1, znamienne tem, że wspomniane przyrządy składają się z żeber albo kołnierzy, umocowanych w przestrzeni między obydwojma zbiornikami.

3. Urządzenie według zastrz. 2, znamienne tem, że żebra mają ukośne lub śrubowate położenie względem osi zbiorników.

4. Urządzenie według zastrz. 2 lub 3, znamienne tem, że żebra są umocowane z zewnątrz wewnętrznego zbiornika.

5. Urządzenie według zastrz. 3, znamienne tem, że żebra są umocowane wewnątrz zewnętrznego zbiornika.

6. Urządzenie według zastrz. 3, znamienne tem, że żebra są umocowane zarówno z zewnątrz wewnętrznego zbiornika, jak i wewnątrz zewnętrznego.

7. Urządzenie według zastrz. 3, znamienne tem, że żebra są umocowane do ramy, która jest połączona luźno z jednym ze zbiorników.

8. Urządzenie według zastrz. 2, znamienne tem, że żebra przechodzą równoległe do osi wewnętrznego zbiornika i są umocowane z zewnątrz tegoż.

9. Urządzenie według zastrz. 2, 3, 4, 5, 6, 7 lub 8, znamienne tem, że żebra mają w zasadzie tę samą szerokość, co odległość pomiędzy bocznymi ściankami zbiorników.

10. Urządzenie według zastrz. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 lub 9, znamienne tem, że dno wewnętrznego zbiornika posiada otwory i zawór, który jest tak wykonany, że przy opuszczaniu się wewnętrznego zbiornika zamyka te otwory i otwiera je przy jego podnoszeniu się.

Aktiebolaget Diskator.

Zastępca: M. Brokman,
rzecznik patentowy.

